



ת"פ 29884/05/21 - מדינת ישראל נגד חוסאם סעידה

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 29884-05-21 מדינת ישראל נ' סעידה

בפני
בעניין: כב' השופט אילן סלע
מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי),
ע"י עו"ד יעל ריצ'קר
נגד

חוסאם סעידה
ע"י ב"כ עו"ד פארס מוסטפא

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של מעשה פזיזות ורשלנות לפי סעיף 338(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ובעבירה של חבלה במזיד ברכב ממניע גזעני לפי סעיף 413ה' וסעיף 144ו' לאותו חוק.
2. בכתב האישום מתואר אירוע שארע ביום 22.04.21 סמוך לשעת חצות בסמוך למוזיאון רוקפלר. התקופה היא חודש הרמדאן, ובארץ, ובייחוד בירושלים, התרחשו התפרעויות רבות שכללו תקיפות יהודים וכוחות הביטחון על רקע לאומי וגזעני, באמצעות יידי אבנים וחפצים לעבר אנשים וכלי רכב של אנשים בעלי חזות יהודית.
3. על רקע זה, במועד האמור, נקלע מר יחיא ג'רדי (להלן: "המתלונן"), שנסע ברכבו בדרכו לתפילה בכותל המערבי, לפקק תנועה סמוך למוזיאון רוקפלר. אחד מעוברי האורח שהבחין בו צעק לאנשים שהתגודדו במקום כי יש במקום "רכב של מתנחל". קהל המתגודדים ששמעו את הקריאה החלו לייזות אבנים לעבר רכבו של המתלונן, לבעוט ברכב ולנסות להוציא ממנו את המתלונן. אחת מהאבנים שנזרקו לעבר הרכב פגעה בראשו וגרמה לו סחרחורת.
4. בשלב מסוים הצליח המתלונן להימלט מהרכב ולברוח מהפורעים, אך אלו דלקו אחריו, השיגו אותו, הפילוהו לקרקע והיכו אותו בכל חלקי גופו, תוך שהם בועטים בו ודורכים עליו. בשלב מסוים, הגיעו למקום מספר אנשים שניסו לחלץ את המתלונן מהפורעים וניסו למלט אותו לעבר אמבולנס שעמד סמוך למקום. כתוצאה ממעשים אלו סבל המתלונן מחבלות וכאבים בכל חלקי גופו. אז, לאחר שהמתלונן עזב את המקום, המשיך ההמון לכלות את זעמו ברכב ואף הצית אותו.
5. בשלב זה, ולפי הנתען בכתב האישום רק בשלב זה, הגיע למקום הנאשם, לקח קרטון מפח סמוך והשליכו



לתוך הרכב כשהוא כבר עולה באש, ולבסוף נשרף כליל. זאת עשה מתוך מניע של גזענות.

6. אציין כבר עתה, כי האירוע שתואר בכתב האישום הוא אירוע חמור ביותר שאך בדרך נס הצליח המתלונן לחלץ עצמו בחיים. ברם, על אף התיאור הקשה, אין טענה בכתב האישום, כי הנאשם נכח במקום בזמן האירוע, ואף לא נטען כי הוא ידע מה ארע במקום עובר להגעתו. לפי עובדות כתב האישום, בהן הודה והורשע הנאשם, הוא הגיע למקום כשהרכב בוער ובעליו אינו במקום. חלקו של הנאשם בא לידי ביטוי בכך, שביודעו כי מדובר ברכב של יהודי, ובשל כך בלבד, הוא הוסיף קרטון לאש הבוערת ברכב.

7. חרף האמור, בטיעוניה לעונש הדגישה ב"כ המאשימה את חומרת האירוע כולו, הפגיעה הקשה במתלונן, בשל היותו יהודי, תוך פגיעה בראשו באבן והצתת רכבו. היא הדגישה את הרקע לאירוע זה, תקופה בה התפרעויות מעין אלו הפכו לדבר שבשגרה. היא גם הדגישה את פוטנציאל הנזק שהיה עלול להיגרם כתוצאה מהבערת הרכב במקום הומה אדם. בנסיבות אלו עתרה ב"כ המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נילווים. היא ציינה, כי יש מקום להחמיר את הענישה במקרים מעין אלו, מעבר לענישה הנהוגה כיום, בשל שכיחות המעשים וחומרתם.

8. באשר לנאשם, ציינה ב"כ המאשימה לזכותו את הודאתו. מאידך, ציינה לחומרה את עברו הפלילי שכולל עבירות ממין העניין, והוא אף ריצה בגין העבירות שביצע בעבר עונש מאסר ארוך. בשים לב לכך, היא ביקשה למקם את עונשו של הנאשם באמצע המתחם ולהשית עליו עונש מאסר בפועל לתקופה של שלוש שנים, לצד מאסר מותנה מרתיע ופיצוי למתלונן.

9. מנגד, עמד ב"כ הנאשם על חלקו של הנאשם באירוע הכללי שתואר בכתב האישום, שכאמור, אין טענה כי הנאשם היה מודע לו, וודאי לא לכך שנטל בו חלק. מבחינה זו גם הנזק שנגרם ממעשי הנאשם אינו משמעותי, בשים לב שבשעה שהוא השליך את הקרטון לרכב הרכב כבר בער. לכן לדבריו, מתחם העונש ההולם את חלקו של הנאשם נע מששה ועד 20 חודשי מאסר, כשעל הנאשם יש להשית עונש שאינו עולה על תשעה חודשים. זאת, בין היתר, בשים לב לגילו הצעיר והודאתו, ובשים לב לנטל המשפחתי שרובץ עליו נוכח מחלת הסרטן בה חלה אביו לאחרונה.

הנאשם הביע חרטה על מעשיו.

10. כאמור, אין ספק כי האירוע המתואר בכתב האישום בכללותו הוא אירוע חמור מאוד. אפשר שיש צדק בטענת המאשימה, כי בצוק העיתים, יש להחמיר את הענישה בגין מעשים שכאלו. ואולם, לא זה המקרה, שכן כאמור, הרקע שפורט כרקע למעשיו של הנאשם אינו מיוחס לנאשם, ולא נטען כלל כי הייתה לו מודעות כלשהו לגביו. כאמור, חלקו של הנאשם באירוע הכללי הוא השלכת קרטון לרכב הבוער לאחר שבעליו כבר לא היה במקום. מדובר אפוא, במעשה אחד של השלכת קרטון לרכב בוער. ספק בעיני, עד כמה היה נכון לייחס למעשה זה שני חיקוקים - מעשה פזיזות ורשלנות וחבלה במזיד ברכב ממניע גזעני. כך או כך, בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש ליתן את הדגש על נסיבות ביצוע העבירה ופחות על החיקוק שיוחס לנאשם במסגרת כתב האישום.



11. אכן, גם מעשה זה יש לראות בחומרה, בפרט בשים לב למניע הגזעני שעמד בבסיסו, פגיעה בבני אדם (במקרה זה מבחינת הנאשם - ברכושם) מתוך שנאה הנובעת רק בשל השתייכותם לקבוצת אוכלוסייה מסוימת. מדובר במעשה שיש בו לסכן את מרקם החיים בחברה דמוקרטית. אך ברי כי המתחם עליו הצביע המאשימה אינו תואם את המעשה בגינו הורשע הנאשם. מעשיו של הנאשם פגעו בשלטון החוק, בסדר הציבורי ובביטחון ובבסיס היהודי והדמוקרטי של המדינה. יש במעשים אלו כדי ללבות שנאה ופחד. גם לתקופה בה נעשו המעשים יש לתת משקל. ואולם, למעשה מדובר היה בפגיעה ברכוש, רכוש שכבר עלה באש ממילא ממעשים שנעשו עובר להגעתו של הנאשם למקום. די להפנות בעניין זה לע"פ 3183/16 **עופרי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 8.03.17), שם לא התערב בית המשפט העליון במתחם עונש של 8 עד 24 חודשי מאסר בשל אירוע בו נאשם הורשע נאשם אשר יחד עם אחרים תקפו ערבי בשל היותו ערבי, בהיותם מצוידים באלה ובאקדח גז, הכו אותו וגרמו נזק לרכושו. ברור לכל, כי מעשים אלו חמורים פי כמה וכמה ממעשהו של הנאשם שבפני. כך, על נאשם שחרט סימנים של "צלב קרס" על גבי אחד עשר כלי רכב של יהודים, בשל היותם של יהודים, בתקופת מצב "צוק איתן", הושת עונש של 8 חודשי מאסר, כשהמתחם שנקבע היה עונש מאסר של בין ארבעה ל-18 חודשים (העונש אושר בפסק דינו של בית המשפט העליון בע"פ 3657/16 **אל עוברה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 25.01.17)). במקרים אחרים הושת עונש מאסר בעבודות שירות על מי שהורשע בעבירה של היזק לרכוש במזיד מתוך מזיע גזעני בנסיבות חמורות הרבה יותר (ראו: ע"פ (מחוזי-מרכז) 13198-03-18 **אלברט נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 16.12.18)).

12. בשים לב לאמור, אני סבור כי מתחם העונש ההולם את המעשה בו הורשע הנאשם בנסיבותיו נע ממספר חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר.

13. הנאשם, יליד 1998, כיום בן 23 וחצי. חרף גילו הצעיר בעברו הרשעה בעבירת סמים לצד הרשעה בעבירות אלימות, גם כנגד שוטרים, בגינה ריצה 24 חודשי מאסר. עבירות אלימות אלו בוצעו על ידו לפני כשבע שנים. יש לזקוף לזכותו את הודאתו והבעת החרטה על ידו. יש לתת את הדעת גם למחלתו של אביו והשפעת עונש המאסר על בני המשפחה.

14. בשים לב לכל האמור, ובהיות הנאשם עצור מיום 3.05.21, אני סבור כי יש להעמיד את עונשו של הנאשם על 9 חודשי מאסר.

אני משית אפוא על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, החל מיום 3.05.21.

ב. 4 חודשי מאסר אשר לא ירוצו אלא אם כן הנאשם יעבור עבירת אלימות או פגיעה ברכוש בתקופה של שלוש שנים מהיום.

ג. מאסר לתקופה של 7 חודשים אשר לא ירוצה אלא אם כן הנאשם יעבור עבירת אלימות או פגיעה ברכוש ממניע גזעני בתקופה של שלוש שנים מהיום.



זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ב שבט תשפ"ב, 24 ינואר 2022, במעמד המתייצבים.